

வரலாற்று நோக்கில் ஆரியரும் திராவிடரும்!

அண்மைக் காலமாகத் தமிழ்நாட்டு சாக்கிகள் அண்ணல் அம்பேத்கரின் பின்னால் ஒளிந்து கொள்ள முயற்சிக்கிறார்கள். திராவிட இயக்கத்தை எதிர்கொள்ள “சுத்திரர்கள் யார்?” நூலில் அண்ணல் முன்வைத்த ஒரு சில வரிகளை மட்டும் தங்களுக்கேற்ற விதத்தில் பயன்படுத்த முற்படுகிறார்கள்.

“ஆரியர்கள் என்பவர்கள் ஒரு தனித்த மரபினம் அல்ல - ஆரியர் படையெடுப்பு என்கிற கருத்தாக் கமேகட்டமைக்கப்பட்ட ஒன்று”. அண்ணல் அம்பேத்கர் தமது நூலில் இப்படிச் சொல்லி இருக்கிறார். அவற்றைத் தங்களுக்குச் சாதகமாய்ப் பயன்படுத்திக்கொள்ள பார்ப்பனர்கள் விரும்புகிறார்கள்.

பார்ப்பனர்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்றால், பிற திராவிட இயக்க வெறுப்பாளர்கள் இன்னொரு கதை கட்டுகிறார்கள். “ஆரியர்-திராவிடர் முரண் என்பது கற்பனையானது. ஆரியர் போல திராவிடரும் தமிழ் மண்ணுக்கு அந்நியமானவர்களே!”. இது அவர்களின் கூற்று.

“சுத்திரர்கள் யார்?” நூல் 1946-ல் வெளிவந்தது. அன்றைக்கிருந்த ஆய்வு முடிவுகளின் அடிப்படையில் அம்பேத்கர் மேற்கண்ட தமது கருத்துக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறார். அதை மீளாய்வு செய்ய வேண்டிய தேவை இருக்கிறது.

இத்தகைய சூழலில், வரலாற்று நோக்கில் ஆரியர்-திராவிடர் என்ற கருத்தாக்கத்தை ஆய்வு செய்வது அவசியமாகிறது. கல்வெட்டுச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் ஆரியர்-திராவிடர் குறித்த செய்திகளைக் காணும் நோக்கத்தில் இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது.

முதலில் அண்ணல் அம்பேத்கர் மேற்கண்ட நூலில் குறிப்பிடும் ஒரு கருத்தைப் பார்ப்போம்!

“ஆரியர்-ஆரியர் அல்லாதார் (திராவிடர்) என்கிற இரு நாட்டுக் கொள்கையில் நம்பிக்கை உடையவர்களாகப் பார்ப்பன ஆய்வாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவ்வாய்வாளர்கள், ஆரிய மரபினத்தின் பிரதிநிதிகளாகத் தங்களை உரிமை கொண்டாடும் அதே வேளையில், பார்ப்பனரல்லாத பிற இந்தக் களை ஆரியர் அல்லாதவர்களின் வாரிசுகளாகக் கருதுகின்றனர்.

ஐரோப்பிய மரபினத்தோடு இந்த உறவு கொண்டு வரக்கூடாத தாங்கள் உரிமை கொண்டாடுவதற்கு வாய்ப்பளிப்பதோடு, அந்த ஐரோப்பியர்களின் திமிரையும், ஆதிக்க உணர்வையும் பகிர்ந்து கொள்ள இந்தக் கொள்கை உதவிகரமாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் கருதுகின்றனர். படையெடுத்து வந்து ஆரியர் அல்லாத பூர்வகுடி மக்களை ஆரியர்கள் வென்றார்கள் என்று குறிப்பிடும் பகுதிகள் அவர்களுக்கு மிகவும் உவப்பானதாக இருக்கிறது. ஏனெனில், பார்ப்பனரல்லாதவர்களுக்கு ஐமாளர்களாய் இருப்பதை நிரந்தரமாக்குவதற்கும், அதற்கு நியாயம் கற்பிக்கவும் இதுதான் அவர்களுக்கு வசதியாய் இருக்கிறது”.

பக்கம் 60, அம்பேத்கர் நூல் தொகுதி - 7 (ஆங்கிலம்)

அண்ணல் குறிப்பிடுகிற பார்ப்பன ஆய்வாளர்களுள் பாலகங்காத் திலகரும் ஒருவர். அண்ணலின் கருத்துக்குப் பின்னால் ஒளிந்து கொள்ளும் பார்ப்பனர்கள் இவற்றை எல்லாம் ஏற்கிறார்களா இல்லையா?

ஆரியர்கள் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து கைபர், போவல் கணவாய் வழியாக இந்தியாவைக் கடந்து வந்த வேட்டைச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதற்கான ஆய்வாளர்கள் ஏற்கும் செய்தி. அவ்வாறு வந்தவர்கள் குடியேறிய இடங்களை ஆரிய வர்த்தம் என்று வழங்கினர். ஆரியவர்த்தம் என்பது வட இந்தியாவின் வடக்கு எல்லையில் உள்ளது.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில்... பார்ப்பனர்கள் தங்களை ஆரியர் என்றே அடையாளம் கூறிக்கொண்டனர். அண்ணல் அம்பேத்கர் சொல்வது மாநிரி ஆரியரல்லாத பூர்வகுடி மக்களிடமிருந்து தங்களை வேறுபடுத்தித் தனியாகக் காட்டிக் கொள்ளும் போக்கு ஆங்கிலேயர் காலத்தில் மட்டுமல்ல, பழங்கால மன்னராட்சிக் காலங்களிலும் பார்ப்பனர்களிடமிருந்து வட உறுதியாகவும் இருந்தது.

பார்ப்பனர்கள் தமிழ்நாட்டு மக்களால், வெளியிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்டவர்கள்தான் என்பதற்கு எண்ணிறந்த சான்றுகள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டிற்கு, சோழநாட்டில் அவர்களைக் கொண்டு வந்து குடியேற்றியது சோழ அரசர்களே ஆவர்.

கன்னியாகுமரியில் உள்ள பகவதி அம்மன் கோயிலில் உள்ள வீரராஜேந்திர சோழனின் தூண் கல்வெட்டின் சமஸ்கிருதப் பகுதியில் அடங்கியுள்ள வரிகளில் சில பின்வருமாறு:

“காவிரி நதியில் நீராடிய பிறகு அரசன் (சோழன்) என்பது அவன் பெயர்) பிராமணர்களைத் தேடினான்... அப்பகுதியில் பிராமணர்கள் வருகும் இல்லை. ஆகவே நற்குணங்கள் கொண்ட பெரும் எண்ணிக்கையிலான பிராமணர்களை ஆரியவர்த்தத்திலிருந்து அழைத்து வந்து அங்கே (காவிரி நதிக்கரையில்) குடியேற்றினான்”.

(பக்கம் 4, எபிகிராபிகா இண்டிகா, தொகுதி-18) கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிற சோழன் என்பது குறிப்பாக எந்த சோழனைக் குறிக்கிறது என்பதை நாம் உறுதியாகக் கூறமுடியவில்லை என்றாலும், தமிழ்நாட்டுக் கல்வெட்டுகளில் நாம் ஆரியர் என்ற சொல்லை கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து பரவலாகக் காணமுடிகிறது.

அவ்வாறு ஆரியர் என்று காணப்படும் கல்வெட்டுகளைத் தொகுத்துப் பார்க்கலாம்.

1. கானேப்பட்டு ஊர் : திருவீழிமிழலை, திருவாரூர்

மாவட்டம்.
கல்வெட்டு வாசகம் : “ஆரியப்பட்ட நிலம் மூன்று மாவை”

தமிழ்நாடு தொல்லியல் ஆய்வுத்துறை 564/1977. கல்வெட்டின் காலம் பத்தாம் நூற்றாண்டு.

2. ஊர் : திருவடி, கடலூர் மாவட்டம்.

வாசகம் : “திருநந்தா விளக்கு அரைக்கு செம்பவான் இரு கழஞ்சு ஆரியன் திரிபுவனபட்டன்” கல்வெட்டு ஆண்டு : 1110 (AR No 29 of 1903)

3. ஊர் : திருநீர்மலை, செங்கல்பட்டு மாவட்டம்.

வாசகம் : “ஆரியரில் திருவண்ணாமலை உடையானான ஊயநங்காரப் பிரமாராயர் மகன் வளத்து வாழ்வித்தார்” ஆண்டு : கி.பி.1210 - (AR No 557 of 1912)

4. ஊர் : ஸ்ரீரங்கம், திருச்சி மாவட்டம்.

வாசகம் : “ஸ்ரீபாதந் தாங்கும் நம்பியாரும் திருவாசல் ஆரியர் உள்ளிட்ட பவணி நிம்ந்தக்காரரும்” ஆண்டு : கி.பி.1225 - (AR No 53 of 1892)

5. ஊர் : திருப்பத்தூர், சிவங்கை மாவட்டம்.

வாசகம் : “ஆரிய பிராமணரில் அழகன் வானோர் பிரானான வானவன் பிரமாதிராயர்” ஆண்டு : கி.பி.1239 - (AR No 130 of 1908)

6. ஊர் : திருவிடைமருதூர், தஞ்சாவூர் மாவட்டம். வாசகம் : “காமிறை ஆரியரில் திருவேங்குமுடையார் எழுத்து” ஆண்டு : கி.பி.1243 - (AR No 291 of 1907)

7. ஊர் : வில்லியனூர், புதுச்சேரி.

வாசகம் : “குற்றெத்தபற்று ஆரியன் பற்று நிலம் ஆறு மாவும்” ஆண்டு : கி.பி.1249 (புதுச்சேரி மாநில கல்வெட்டுகள் தொகுதி-1, எண்.382, பக்கம்.339)

8. ஊர் : சேகல், திருவாரூர் மாவட்டம்.

வாசகம் : “ஆரிய தேவபட்டன் எழுத்து” ஆண்டு : கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு (திருத்துறைப்பூண்டி கல்வெட்டுகள், 109/1976)

9. ஊர் : பேரூர், கோவை மாவட்டம்.

வாசகம் : “மதுக்கரை ஊர் பிராமணர் ஆரிய கோத்திரத்து பாடி மன்றாட்டு ஒன்றும்” ஆண்டு : 13-ஆம் நூற்றாண்டு (கோயம்புத்தூர் மாவட்டக் கல்வெட்டுகள், தொகுதி-3, எண். 11/2004, பக்கம்.299)

10. ஊர் : சிதம்பரம், கடலூர் மாவட்டம்.

வாசகம் : “தென்னவன் சென்றெய்திந்து தாரேற்ற வெம்படை ஆரியர் தண்டுட” ஆண்டு : கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு (AR No 170 of 1892)

11. ஊர் : திருப்பல்லாணி, இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

வாசகம் : “தேவர் ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் திருமுடிபடி” ஆண்டு : கி.பி. 1305 - (AR No 110 of 1903)

12. ஊர் : திருப்பல்லாணி, இராமநாதபுரம் மாவட்டம்.

வாசகம் : “தெய்வச்சிவையான் அழகனான ஆரியச் சக்கரவர்த்தியும் புரக்கிரமப் பண்டியும் அம்மான் இராமனான வ... கை ஆரியச் சக்கரவர்த்தியும்” ஆண்டு : கி.பி. 1320 - (AR No 112 of 1903)

13. ஊர் : டணாப்பக்கன் கோட்டை, ஈரோடு மாவட்டம்.

வாசகம் : “வேதியரும் ஆரியரும் விளங்குகின்ற வேளாளரும்” ஆண்டு : கி.பி. 1346 - (AR No 442 of 1906)

14. ஊர் : திருப்பனங்காடு, திருவண்ணாமலை மாவட்டம்.

வாசகம் : “ஆரியரில் போதாயன் சுத்திரத்தில் பாரத்தவாழி முதலியான விஷயசங்க தேவனுக்கு” ஆண்டு : கி.பி. 1367 - (AR No 250 of 1906)

15. ஊர் : திருக்களக்குடி, சிவங்கை மாவட்டம்.

வாசகம் : (i) “திருவிளாமின்வரத்து ஆரியன் தங்க நாராயண தேவன்” (ii) “கொங்கிப் பெருமான் ஆரியப் பட்டாளில் ஆத்தபட்டர்” ஆண்டு : 14-ஆம் நூற்றாண்டு - (AR No 109 of 1916)

16. ஊர் : திருவோத்தூர், திருவண்ணாமலை மாவட்டம்.

வாசகம் : “சாண்டிய கோத்திரத்து ஆரியன் முதலியார் திருவாணைக்காவலையானுக்கு” ஆண்டு : கி.பி. 1425 (தமிழ்நாட்டுக் கல்வெட்டுகள் தொகுதி 11, 67/2017, பக்கம்.112)

17. ஊர் : பெருநகர், காஞ்சிபுரம் மாவட்டம்.

வாசகம் : “ஊற்றுக்காட்டு கோட்டத்து ஆற்றாளர் ஆற்றுமார் ஆரியர் உள்ளிட்டார்க்கு பாங்கு மூன்றும்” ஆண்டு : கி.பி. 1444 (ஆவணம்-27, பக்கம்.110)

18. ஊர் : வடசேரி, கன்னியாகுமரி மாவட்டம்.

வாசகம் : “நாகுசி நாட்டு சரீந்தரத்து கோதுகலச் சபையாளர் ஆரியன் சொக்கன் பெரிய பெருமான் மாந்த

தாண்ட பிரமாதாயனுக்கு”

ஆண்டு : கி.பி. 1532 (கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கல்வெட்டுகள் தொகுதி-3, எண்.323/1928)

மேற்கண்ட சான்றுகள் தெரிவிப்பது என்ன? ஆரியர் என தமிழ்நாட்டில் வழங்கப்பட்டவர்கள் அனைவரும் பார்ப்பனர்கள் ஆவர். ஏதோ ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் மட்டும் இவர்கள் இருக்கவில்லை. தமிழ்நாடு முழுவதும் பரவலாக வாழ்ந்திருந்தார்கள்.

மேலே கண்ட சான்றுகள் பத்தாம் நூற்றாண்டு முதல் பதினாறாம் நூற்றாண்டு வரையிலானவை. தங்களை ஆரியர் என்று சொல்லிக் கொண்டது மாதிரிமல்லாமல், தாங்கள் எங்கிருந்து வந்தவர்கள் என்பதையும் தெரிவிக்கும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் உள்ளன. அவற்றையும் பார்க்கலாம்!

1. ஊர் : திருவொற்றியூர், சென்னை மாவட்டம்.

வாசகம் : “ஆரிய தேசத்து மேற்களாபுரத்து பிரபாகரப் பட்டன் பிராமணி ந... ஸையாநியான் ஆரிய வம்மம் பக்கல்” ஆண்டு : கி.பி. 1021 - (AR No 126 of 1912)

2. ஊர் : திருவொற்றியூர், சென்னை மாவட்டம்.

வாசகம் : “ஆரிய தேசத்து மேற்களாபுரத்து பிரபாகரப் பட்டன் பிராமணி நக்கயென்பச்சாணியான ஆரிய வம்மம்” ஆண்டு : கி.பி. 1042 - (AR No 155 of 1912)

3. ஊர் : திருவொற்றியூர், சென்னை மாவட்டம்.

வாசகம் : “ஆரிய தேசத்து மேற்களாபுரத்து பிரபாகரப் பட்டன் பிராமணி நக்கயென்பச்சாணியான ஆரிய வம்மம்” ஆண்டு : கி.பி. 1042 - (AR No 155 of 1912)

3. ஊர் : திருவொற்றியூர், சென்னை மாவட்டம்.

வாசகம் : “ஆரிய தேசத்து மேற்களாபுரத்து பிரபாகரப் பட்டன் பிராமணி நக்கயென்பச்சாணியான ஆரிய வம்மம்” ஆண்டு : கி.பி. 1049 - (AR No 132 of 1912)

4. ஊர் : சேரன்மாதேவி, திருநெல்வேலி மாவட்டம்.

வாசகம் : “ஆரிய தேசத்து புரோகித தணைவரன் சுத ஸ்ரீதரபாத்தியாயன்” ஆண்டு : கி.பி. 1225 - (AR No 191 of 1895)

ஆரிய தேசம் என்பது இன்றைய காஷ்மீர், உத்திரப்பிரதேசப் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய பகுதியாகும். இன்றைக்குள்ள அவிவகு மாநிலப் பகுதிகளில், காஷ்மீர்ப் பகுதியிலிருந்தே அதிகமான பார்ப்பனர்கள் இங்கு வந்து குடியேறி இருக்க வேண்டும்.

கல்வெட்டுகளில் அந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதி சார்ந்த தங்கள் அடையாளத்தைப் பார்ப்பனர்கள் பதிவு செய்தே வந்தள்ளனர். அவற்றையும் பார்ப்போம்!

1. ஊர் : திருப்பாவைவனம், திருவள்ளூர் மாவட்டம்.

வாசகம் : “காஸ்பீரத்து ஆரியன் திருச்சிறுமப்பலுடையான் புதுமகுன் கட்டமான்” ஆண்டு : கி.பி. 1228 (தமிழ்நாடு கல்வெட்டுகள் தொகுதி-17, எண். 207/2021, பக்கம்.273)

2. ஊர் : அழகர் கோயில், மதுரை மாவட்டம்.

வாசகம் : “காஷ்பீர தேசத்தில் சாவா சிவபிராமணி நில...” ஆண்டு : கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு (அழகர் கோயில் கல்வெட்டுகள், எண். 353/2003, பக்கம்.141)

3. ஊர் : துக்கோஜின ஹள்ளி, கிருஷ்ணகிரி மாவட்டம்.

வாசகம் : “காஷ்பீர தேசத்து ஆத்திரேய கோத்திரத்து ஆரியன் திருவேங்குப்பலமுடையான் மகன் புவாண்டையான அரசளாதிச்ச பிரமாராயன்” ஆண்டு : கி.பி. 13-ஆம் நூற்றாண்டு (AR No 6 of 1900)

4. ஊர் : சியாங்கலம், திருவண்ணாமலை மாவட்டம்.

வாசகம் : “காஸ்பீரத்து ஆரியபட்டர்களில் யஜீர் வேதி போதாயன் சுத்திரத்து பாரத்தவாஜ கோத்திரத்து திருவாணைக்காவலையார் பெரிய பெருமான் ஆரியச் சக்கரவர்த்தி” ஆண்டு : கி.பி. 1384

(தமிழ்நாடு கல்வெட்டுகள் தொகுதி-13, எண். 293/2018, பக்கம்.181)

இதுவரை பார்த்த சான்றுகளில் இருந்து ஆரியர் என்பது பார்ப்பனர்களை மட்டுமே குறித்தது என்பதையும், ஆரியர் என்பதோடு, ஆரிய தேசத்திலிருந்து வந்தவர்கள், காஷ்மீர் தேசத்தில் இருந்து வந்தவர்கள் என்பதைத் தங்களது பெருமையாக அடையாளமாகப் பார்ப்பனர்கள் கூறிக்கொண்டார்கள் என்பதையும் நாம் அறியமுடிகிறது. அதோடு தங்களது கோத்திரங்களையும், தங்களுக்குரிய சுத்திரங்களையும் அறிமுகப்படுத்திக் கொள்வதன் வாயிலாகப் பிரரிடம் இருந்து தங்களைத் தனிமைப்படுத்திக் காட்டிக்கொண்டார்கள் என்பதையும் அறிந்தோம்.

அண்ணல் சொல்வதைப்போல, பார்ப்பனரல்லாத பிற மக்களுக்கு ஐமாளர்களாய் இருப்பதை நிறைநிறுத்துவதற்கும், அதற்கு நியாயம் கற்பிக்கவும் இதுதான் அவர்களுக்கு வழிகோலுவதாக இருந்தது. அதோடு மட்டுமல்லாமல், வடக்கில் தங்கள் பெயரில் ஒரு தேசத்தை உருவாக்கிக் கொண்டதைப் போல, தெற்கில் அப்படியொரு தேசத்தை உருவாக்கிக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும், தேசத்தில் சிறிய அலகாய் விளங்குகிற நாடு என்பதை உருவாக்கிக் கொண்டார்கள் என அறியமுடிகிறது. ஆரிய நாடு, தென் ஆரிய நாடு என்னும் பெயர்களில் அப்பகுதி

வழங்கப்பட்டது. வாசுதேவநல்லூர், கரிவல்லம் வந்த நல்லூர், தேவதானம் போன்ற ஊர்களை உள்ளடக்கியதாக ஆரிய நாடு இருந்தது. அவ்வாறு ஆரியநாடு என்ற பெயரினைத் தாங்கிய கல்வெட்டுகள் கி.பி.பதினான்காம் நூற்றாண்டில் இருந்து கிடைக்கின்றன.

ஆரியர் என்ற அடையாளத்தின் மூலம் தங்கள் மேலாண்மையை நிறுவியதற்கான சான்றுகளே நாம் இதுவரை பார்த்தவையாகும். திராவிடர் என்ற அடையாளம் பெருமைக்குரியதாகக் கல்வெட்டுகளில் காணப்படவில்லை என்றாலும் திராவிட அடையாளம் தமிழ்நாட்டுக்குரியதாக கல்வெட்டுகளில் ஆங்காங்கே காணக் கிடைக்கின்றன.

வடக்கே ஆரிய தேசம் உள்ளது போல தெற்கே யுள்ள தமிழ்நாட்டுப் பகுதியை திராவிட தேசம் என்று கூறும் ஒருகல்வெட்டை நாம் பார்க்கலாம்.

“திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் கோணோமேல் கொண்டான் திராவிட தேசம் கிரங்காராட்டு நெருவுரான வீரசோழனார்வேதிமங்கலமுடைய நாயனாருக்கு”

(கோயில் சாசனங்கள் தொகுதி-2, எண் 714)

ம.மதிவண்ணன் எழுத்தாளர்

இக்கல்வெட்டு கரூர் மாவட்டம், நெருவில் காணக் கிடைக்கிறது. கி.பி.1285-ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தது. அடுத்ததாக நாம் காண இருக்கும் கல்வெட்டு கடலூர் மாவட்டம், ஸ்ரீமழ்ணத்தில் உள்ளது. அது பின் வருமாறு:

“நீலய கக்கனத்தில் ஸ்வாமி எழுந்தருள் பண்ணிய புகழ ந்வேதனம் உற்வாதிக்களுக்கு ராங்கியன் சிலுவச்சேரி திராவட நகுமி பாழ் நத்தம் இதுகளை”

(AR No 145 of 1898)

கி.பி.1713-ஊச் சேர்ந்த கல்வெட்டு இது. கடலூர் மாவட்டத்தில் திராவிட நல்லூர் என்ற ஊர் இன்று உள்ளது. அத்து கி.பி.1713-ஊம் அந்தப் பெயரில்தான் வழங்கப்பட்டது என்பதை மேற்கண்ட கல்வெட்டு அறியத் தருகிறது.

அடுத்த கல்வெட்டு புதுச்சேரி மாநிலம், திருநள்ளாடில் உள்ளது. அக்கோயிலில் முப்பது வட்டக்காணி யுடைய பார்ப்பனர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. அதில் ஒரு பகுதி கீழே காணப்படுவதாகும்.

“..... விக்கிரம சோழபட்டனும் இவர் தமையன்- மாறன் சான்றருளிய பெருமான் திராவிட தீர்த்தருளின

நாடுடை நாய... நாடுடைப் பெருமான் நாற்பத் தெண்ணாயிரப் பண்டியரும்”

(புதுச்சேரி மாநிலக் கல்வெட்டுகள் தொகுதி-1, எண். 476)

கல்வெட்டின் காலம் கி.பி.1165-ஆம் ஆண்டாகும். கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படும் பார்ப்பனரின் பெயர் சான்றருளிய பெருமான் திராவிட தீர்த்தருளின நாடுடை நாய... நாடுடைப் பெருமான் நாற்பத் தெண்ணாயிரப் பண்டியர் என்பதாகும்.

கல்வெட்டு குறிப்பிடுவது போல் திராவிட தீர்த்தல் என்றால் என்ன பொருள்? திராவிடரை வாதத்தில் வெல்லுவதா, ஆளையே காலி பண்ணுவதா என்பது தெரியவில்லை. எனினும் ஆரியருக்கு எதிரான கொள்கை உடையவர் என்பது தெரிகிறது.

ஆரியர்-திராவிடர் முரண் என்பது கற்பனையானது என்று இன்றைக்குக் கிளப்பி விடுவதெல்லாம் இதைப் போன்ற செய்கியளின் அடிப்படையில் வைத்துப் பார்த்தால், பெற்றதின் பெறுமதி தெரிந்துவிடும்.

இன்றைய பெரியாருக்குப் பிறகான திராவிட இயக்கத்தின் கொள்கைகளை எல்லாம் அக்காலத் தமிழர் மீது திணிப்பது என்று கூட இதை யாதோறும் சொல்லக்கூடும். இக்கல்வெட்டில் காணப்படும் பார்ப்பனரின் பெயர் பண்டியர் என்று முடிகிறது. பண்டியர் என்பது காஷ்மீரத்துப் பார்ப்பனர்களின் பெயராகும்.

சர்வசிவ பண்டியர், ஈசான் சிவ பண்டியர் ஆகியோர் முதலாம் ராஜராஜன், முதலாம் ராஜேந்திரச் சோழன் ஆகியோரின் ஆச்சாரியர்கள் ஆவர்.

பார்ப்பன ஆச்சாரியர்களை ராஜகுருவாகக் கொண்ட மன்னர்கள் அக்காலங்களில் கோயில்களில் மகாபாரதம், பார்ப்பன வேதங்கள் ஆகியவற்றை வாசிக்கவும், விளக்கவும் ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தனர் என்பதை நாம் பல கல்வெட்டுகளில் காணமுடிகிறது. இவற்றின் ஊடாக இங்கு வருணாசிரம தர்மம் மக்களிடையே நிறைநிறுத்தப்பட்டது.

வரணாசிரம தர்மத்தை முன்மொழியும் விதத்தோடும் மனு தர்மம் கூட ஆலயங்களில் போதிக்கப்பட்டது. எடுத்துக்காட்டிற்கு, திருவணையில் உள்ள கீழ்க்கண்ட கல்வெட்டை எடுத்துக் கொள்ளலாம். “இருக்கு வேதம் ஒதுவிப்பார் மூவரும் யஜ்ஞ வேதம் ஒதுவிப்பார் மூவரும் சந்தோகசாமம் ஒதுவிப்பார் ஒருவரும் தலவாகர சாமம் ஒதுவிப்பார் ஒருவரும் விளங்குவது ஒதுவனும் பொதானய சுத்திரம் ஒதுவிப்பார் ஒருவரும் ஆக பன்னிருவருக்கு நாளாணிப்பாருக்குப் போலம் நெல் தூணியாக நெல்

நாற்கலரும் வேதாந்தம் வக்காணிப்பார் ஒருவனுக்கு நெல் கலனே பதக்கும் மீமாம்சை வக்காணிப்பார் ஒருவனுக்கு நெல் கலமும் வியாகரணம் வக்காணிப்பார் ஒருவனுக்கு நெல் இரு தூணிக் குறுணியும், உருபவதாரம் கேட்பிப்பார் ஒருவனுக்கு நெல் தூணிப்பதக்கும் மாயாரதமும் ஸ்ரீராமாயணமும் வாசிப்பார் ஒருவனுக்கு நெல் குறுணியும் ஸ்ரீமனு சாத்திரம் கேட்பிப்பார் ஒருவனுக்கு நெல் தூணியும் ஸ்ரீவைகானசம் ஒதுவிப்பார் ஒருவனுக்கு நெல் முக்குறுணியும் இருக்கு வேதம் அப்யுவம் ஒதுவார் அறுபதின்பமும் யஜ்ஞ வேதம் அப்யுவம் ஒதுவார் அறுபதின்பமும் சந்தோக சாமம் ஒதுவார் இருபதின்பமும் தலவாகர சாமமும் அப்யுவம் வாஜசநயமும்

போதானிய சுத்திரமும் சத்தாஷ்ட சுத்திரமும் ஒதுவார் ஊப்பதின்பமும் ஆக நூற்றுத் தொண்ணூற்றுவர்க்கும் பேரால் நெல் அறுநாழியாக நெல் பதினோரு கலனே இரு தூணிய் பதக்கு நாளாழியும்”

(புதுச்சேரி மாநிலக் கல்வெட்டுகள் தொகுதி-1, எண்.102, பக்கம்.122)

இது முதலாம் ராசாதிராசனின் 30-வது ஆட்சி ஆண்டின் (கி.பி.1048) கல்வெட்டு. கோயில்களில் மனுதர்மம் சாஸ்திரம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அன்றைய சமூகத்தில் மதத்தின் பெயரால் பார்ப்பனர்கள் பெற்றிருந்த உச்சபட்ச நிலையை அது நிறுவலாய் இருக்கிறது.

இன்றைக்கு மீண்டும் மன்னராட்சிக்குத்திரும்பும் வாய்ப்பில்லாவிட்டாலும் கூட, குறைந்தபட்சம் சர்வாதிகார ஆட்சி முறைக்கோ, அதிபர் ஆட்சி முறைக்கோ சென்று விட வேண்டும் என பார்ப்பன ஆர்.எஸ்.எஸ் போன்ற அமைப்புகள் ஏங்குவது ஏன் என்பது இந்த பின்புலத்தை வைத்துப் பார்த்தால் விளங்கிவிடும்.

ஆரியர்-திராவிடர் குறித்த புரிதலை ஏற்படுத்த ஒரு செய்தியை நிறைவுபடுத்துவது இங்கு அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். அது காகதீய அரசி குந்தரமாதேவியின் கல்வெட்டொன்றில் குறிப்பிடப்படும் செய்தி.

“மண்டரம் ஊரினை வெலங்கப்பூண்ட ஊருடன் இணைத்துத் திராவிட பிராமணர்களான அறுபது குடும்பத்தாருக்கு அவர் தானமாக வழங்கினார்”

(AR 1917 Post II PP 122 to 126)

மண்டரம் என்னும் அந்த ஊர் தற்போது மண்டலம் என அழைக்கப்படுகிறது. அறிக்கை குறிப்பிடும் கல்வெட்டு கி.பி.1261-ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தது. கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படும் திராவிட பிராமணர்கள் என்பவர்கள் திருவாரூரிலிருந்து அங்கு மண்டரத் திருகு அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர்கள் ஆவர். மேற்குறிப்பிட்ட கல்வெட்டு ஆண்டறிக்கை மற்றொரு செய்தியையும் குறிப்பிடுகிறது.

“ஊரில் குடியேற்றப்பட்டவர் திராவிட பிராமணர்கள் என்பது கேட்பதற்கு வியப்பாய் இருக்கும். அவ்வூரில் ஏற்கனவே ஆந்திர பிராமணர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் வசிக்கவே செய்கிறார்கள்; ஆயினும் அவர்கள் குறித்து எதுவும் சொல்லப்படவில்லை”.

(மேலது)

திருவாரூரிலிருந்து அழைத்துச் செல்லப்பட்ட பிராமணர்கள் திராவிட பிராமணர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். ஆந்திரப் பகுதியில் வசித்தவர்கள் ஆந்திர பிராமணர்கள் என்று வழங்கப்படுகிறார்கள்.

இந்தச் செய்தி நமக்குச் சில உண்மைகளைப் புலப்படுத்துகிறது. தமிழ்நாட்டுப் பகுதியான திருவாரூரிலிருந்து அழைத்துச் செல்லப்பட்ட பார்ப்பனர்கள் என்பதோ ஏன் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஏனெனில், அப்போது தமிழ்நிலம் பகுதி மு